

ikke Tale om ved den her foreslaaede Valgmaade, der kan aldrig blive Omvalg. Jeg tror, at det med Rette kan paastaas, at det er den mathematiske Nøjsørdighed, der her sker Fyldest ved Fordelingen af Repræsentanterne paa de forskjellige Kandidatlister. Det er imidlertid kun arithmetisk, vi er gaaede tilbørlig her; men det smukke er, at det samme lader sig bevise geometrisk, og det er Hr. D'Hondt, der har Vren for først at have paavist, at det er muligt at konstruere et Apparat, hvormed man rent geometrisk fordeler Repræsentanterne paa de forskjellige Kandidatlister. Et saadant Apparat er ikke konstrueret endnu; men da det utvivlsomt let kunde konstrueres og vilde være til stor Bøttelse, har jeg foreslaaet i § 13, at Fordelingen paa Kandidatlisterne i Stedet for at foretages paa den i § 9 beskrevne Maade eller samtidig dermed kan foretages ad grafsk Veie ved et dertil konstrueret Apparat. Theorien ved dette Apparat er overmaade simpel. Den, der kan blot saa megen Geometri, at han kender Væren om ligedannede Trekkanter, vil forstaa den. Man tager en vandret Linie og bestemmer et fast Punkt til Højre, og fra dette afsætter man til Venstre Vælgernes Stemmetail. O. C. paa Tegningen i Lovforslaget betyder det mindste Antal, O. B. det næstmindste og O. A. det største; fra A. nedfælder man saa en lodret Linie og afsætter lige store Stykker paa den af vilkaarlig Størrelse. Man kan naturligvis ikke gjøre dem 1 Mil lange, for saa kommer man udenfor Papiret, og heller ikke kan man indskrænke dem til $\frac{1}{2}$ Linies Længde, for saa kan man ikke se dem; men iøvrigt kan Størrelsen være ganske vilkaarlig, og saa har man, idet man indsetter disse Punkter ned ad i et Antal lig med Kandidaternes Antal, sølgelig ogsaa Vælgernes Antal, der jo er proportional med Kandidaternes Antal. Naar man nu praktisk vil udføre dette, tager man en Lineal eller i Mangel deraf en Opstjærerkniv eller en Papirpresse — vi have jo desværre ingen Lineal ved Haanden her — og lægger den langs med Linien O. C. B. A., idet man sørger for, at Linealen altid vinkelagtig stjerer Punktet O.; dreier man nu med venstre Haand den venstre Spids af Linealen, vil den først berøre det første Punkt under A., det vil sige, at den første Kandidat paa Listen A. er valgt, og fortsætter man nu Omdreiningen, saa rører den det andet Punkt, det vil sige, at saa er den anden Kandidat paa Listen A. valgt. Saa komme vi ved videre Omdreining til den første Kandidat paa Listen B., dernæst til den første paa Listen C., endelig til den

trede paa Listen A. osv. Det vil vise sig, at ved den her beskrevne Konstruktion vil det samme Forhold komme ud som ved Tal-eksemplet. Resultatet er aldeles det samme, det vil sige, Arithmetik og Geometri samstemme, det er den mathematiske Nøjsørdighed, det er selve Nøjsørdigheden, der her sker Fyldest ved Fordelingen af Kandidaterne paa de forskjellige Kandidatlister. Men nu er det naturligvis ingenlunde Meningen, at Vælgernes skulle forstaa eller skulle behøve at forstaa hele denne Theori. Naar vi en Gang komme saa vidt, at vi udføre vore Valg ligesom paa Maskine ved Hjælp af et saadant Apparat — jeg har tænkt mig det i Form af en stor Table omtrent som en Skoletable — er det tilstrækkeligt, at Vælgernes atter og atter se dette Apparat virke og se, at det altid giver et retfærdigt Resultat, saa ville de ogsaa efterhaanden faa Tillid dertil, og jeg vil derfor slutte med at sige, hvad jeg udtalte ved Konferencen i Antwerpen: Vi bruge Telegrafene, vi bruge Telefonen, og vi bruge Jernbaner, men hvor mange af os kende fuldstændig de Theorier, der ligge til Grund for disse Apparater? Vi bruge dem ikke desto mindre, fordi vi have fuld Tillid til dem, og saaledes er det min Overbevisning, at om end det vil være nogen Tid, inden det trænger igjennem, ville vi her komme til at udføre vore Valg paa en mere praktisk og mere retfærdig Maade end hidtil. Og vil dette Lovforslag føre dette Fremskridt et Stykke videre frem ad, vil jeg allerede dermed være tilfreds.

Strøm: Den ærede Forslagsstiller hittede ved Indbringelsen af sit Lovforslag, at han fandt, at det af Regeringen i Lands-thinget forelagte lille Lovforslag om en Forandring i Valgmaaden i Kjøbenhavn savnede Interesse, og at det manglede Ballast. Jeg maa tilstaa, at jeg frygter for, at den ærede Forslagsstiller ved sit Forsøg i denne Retning har forsynet den lille Stude, som han kaldte den, med saa megen Ballast, at det kunde slaa til for flere og er for meget for een, saa at Studen er i Fare for at gaa til Bunds. Jeg veed naturligvis godt, at dette paa ingen Maade har været den ærede Forslagsstillers Hensigt. Han hittede det jo ogsaa, og jeg veed, det forholder sig saaledes, men jeg frygter for, at det alligevel kan blive Resultatet. Jeg tror heller ikke, det er ganske korrekt at sige om en saadan lille Lov, at den mangler Interesse, thi naar Lovgivningsmagten har forbeholdt sig at ordne visse Materier, at træffe Bestemmelser paa visse Omraader, og der viser sig i Praxis